

Irodalmi-Kulturális Folyóirat

I. Évfolyam 2. szám
2020. Nyár

Dr. Török György: Szellő szeretnék lenni

Szellő szeretnék lenni a nyárban,
Hogy körül lengeném kedves alakod,
A lány fuvallatban enyhítve a kint,
Mit a nyár heve okoz.

Hogy lennék árnyat adó tölgy,
Kinek tövében megpihensz.
Hallgatva lesném a titkot,
Mit dús kebled piheg.

Vagy lennék hús vizű folyó,
Mint ölelnének akkor habjaim,
És egy pajkos hullám-fodorral
Megcsókolnám édes ajkaid,
Édes ajakid...

Kanizsa József: Anyám üzenete

fölzeng bennem is
a sürgönydrót zene
mintha benne anyám
szava zengene

fésült kibontott hajjal
előttem áll a nyírfa
repülő csíkjával
mintha nékem anyám írna

báránfelhők mint
mesefigurák játszanak
színfal nélkül az égen
részletek is látszanak

mily szép lábam előtt
a kis pipitér, pipitér...
anyám: szavad üzeneted
mindennél többet ér
*

zengj zengj bennem is
te dallamot adó
sürgönydrót zene
repülj repülő
legyen csíkosban
anyám üzenete

Figula Csaba: Ördögi vigadalom

Sötét felhő közeledik.
Vigadalom készülődik.
Eső kopog a cserépen,
Ritmust adja nagy serényen.

Villám csapkod ide-oda,
Nincsen másnak nagyobb dobja.
Fák meg örült táncot járnak,
Zenét az orkán szolgáltat.

Ördögi egy vigadalom,
Egy végzetes lakodalom.
Talán soha nem ér véget,
De a tempó csökken végre.

A táncosok elpillednek,
Földre dőlve lepihennek.
A vihar is lassan elvonul,
Így mulat hát a legnagyobb úr!

Cserna Ferenc: Pünkösdi kiskirály

Itt van már a piros pünkösdi barátom,
Mutassuk meg, ki a legény a gáton!
Ki az, aki fel tud mászni a fára?
Ha simára van gyalulva a szára!
Ki tud gyorsabban futni egy hordóval?
Ami bizony csordultig van jó borral!

Ki az, aki megüli ezt a csikót?
Akinek a hátán nyereg sosem volt!
Hát ezt a petrence szénát egyedül
A két rúddal leveszi a szekérről?
Aki nyállal átlövi az almákat?
Vágta közben kapja el a réztálat!

Nyámnyila legény az, aki ki nem áll!
Még méretni vitézségből hezitál!
A lányok a kendőket annak adják,
Aki kiállta a vitézi vizsgát!
Aki pedig első lesz a faluban,
Egy évig ingyen iszik a kocsmában!

Szedő Tibor: Töredék az éjszaka noteszéből

Sárga csillagokat pettyez az éj,
dagadó Hold, mint féltő tyúkanyó,
felhőre heveredő csend vándora,
mennyben az angyal álmat horgol.

Örvénylő idő a perc részeit beszívja,
pillanat tölcserjében egyensúlyoz,
jelen ásója a múlt darabját temeti,
emlékek ajtaja végleg bezáródik.

Éjféli égbolt harangja megkondul,
takaróját az éjszaka magára húzza,
mese ring a horizont langy tengerén,
hegyeken túl másnap születni készül.

Hermann Marika: Óvd e csodát!

Nap süt a rétre,
Bársonyos fénye,
Símogat apró,
Kék ibolyát.

Egy kicsi pitypang,
Sárga virága,
A tarka réten,
Tündököl át.

Fehér kamilla,
Illata lebben,
A meleg nyárban,
Messzire száll.

Tarka pillangó,
Rebben a légben,
Ember, ki itt élsz,
Hozzad kiált:

Óh, a természet,
Csodákra képes,
Míg a nap fénye
Ragyog reá!

Gyönyörködj benne,
Zárd a szívedbe,
És míg tart élted,
Óvd e csodát!

Tilingerné Gerlei Ilona: Nyári zápor

Nyári zápor suhant át erdőn, mezőn,
Ezüstös harmat csillog a fűvön.
Madarak víg dala messze száll,
Lombok között ébred az erdő,
A hegyek fölött pirkad már.
A felhők mögött lassan ébredezik a nap,
Föld-anya szíve nagyot dobban,
Az égen szivárvány ragyog
E szép, nyári-záporos hajnalon.

Soós-Györffy Katalin frivolitásai

Az ékszerkollekció megálmodója, és elkészítője az Alkotó őszi számában mesél majd az életéről, alkotómunkájáról.

Lengyelne Török Erika: Anyák napja

Ez a vasárnap más, mint más.
Köszöntünk minden Édesanyát.

Köszöntünk? Nem jó kifejezés.
Inkább illik rá az emlékezés!

Köszönténém én is az anyukám,
De nem tehetem, csak gondolok Rá!

Elment, el sem tudott köszönni,
Sok mindent nem tudtam neki elmondani.

Nem mondtam Neki, hogy „szeretlek”,
Csak remélni tudom, hogy érezte!

Azóta arra nagyon figyelek,
Hogy kimondjam azoknak, kiket szeretek.

Anyukám volt boldog nagymama,
Hiányolja öt hat unoka.

Ez a vasárnap más, mint más,
Öleljük meg egymást gyerekek és unokák!

Szedő Tibor: Nyárkoktél

Egy csipetnyi napfény,
testet felperzselő ölelés,
szívet simogató sugár,
millió apró porszem.

Zabolátlan természet,
idő zavartalan lüktetése,
egy gyűszűnyi mosoly,
bezártság lakatja nyílik.

Lét fókusza perc tenyerén,
ezernyi virág selymes szirma,
menny kaszája álmat arat,
ég kémcsövében esőcsepp.

Leheletnyi könnyed kacaj,
múlt összegyűrt gondja,
reggeli harmat lencséje,
nagyító alatt táguló világ.

Fokkné Borbély Marianna: Csillagszeműm

Eliza Wolf: A napfény ereje

Napsugár, a fényed ontsd ki rám!
Úgy várom én az erőt, ragyogjál!
Ne hagyj el engem, hisz az élet mit sem ér...
Napsugár, kérlek, árasz el fényeddel még!

Nélküled, tudom, nem élhetek.
A fényt és erőt tőled kapom meg!
El ne hagyj engem, fényed érezzem én...
Óh, napsugár, örökké te légy enyém...

Napsugár, érzem fényed, mi éltető...
Ha eltűnsz előlem, halovány fény jó elő!
Te csak ragyogj, a homályt végleg űzzed el!!!
Óh, drága napfény, adj reményt, sok fényvel !!!

Sötét éjjelen, amikor csend honol,
A Hold és csillagok nászát, te nem láthatod,
De hogyha eljő a hajnali pirkadat,
A tó tükrében nézheted önmagad.

Ugye mily gyönyörű látvány ez?
Ragyogsz, mosolyogsz, felhőket kergetsz.
Az én szívemet izzón felhevíted,
Te drága napfény, tudd,...mennyire kellesz nekem...

El ne tűnj soha a horizontnál,
Légy velünk, milliók várnak rád!!!
Kérlek, meg ne szünj! Árasz ki fényedet...
Szerető emberek hálatelt szívvel áldanak téged !

Dr. Török György: Ketten-egyedül

Monológ

Kedves, drága feleségem!

A napi teendők sűrűjében olyan ritkán szakítunk időt arra, hogy visszapillantsunk az együtt töltött 44 esztendőre.

Te hogyan emlékszel az első találkozásunkra?

Én tudom, hogy éjfél felé járt az idő, amikor egy rádió felvételtől jövet beugrottam egy kávéra, abba a zenés presszóba, amit néhány napja nyitottak, mivel egyik zenész társam volt ott a zongorista. A szomszédos asztalnál ültél - mint később kiderült - édesanyáddal. Összepillantottunk, majd bátorságot gyűjtve, táncra kértelek fel. Barátom, a zongorista lyukas kétfilléresért játszott a kedvenc számomat. Észrevétlenül repült az idő! Egy idő után édesanyád azt mondta: "Kislányom fáradt vagyok, hazamegyek. Ne maradj sokáig!" Elbúcsúztunk tőle. Maradtunk, beszélgettünk, táncoltunk tovább. Hazakisértelek. Megtörtént az első várva-várt csók.

Sokszor találkoztunk, egyre többet tudtunk meg egymásról. Gyermekkorodról, édesapád tragikus, korai haláláról.

Márciusi első találkozásunkon még igazi tavasz volt - szívünkben különösen -! De május 1-jén, amikor vártalak a kaputok előtt - a Város Ligetbe szándékoztunk menni - bizony vastag hó rakódott a vállamra. „A szerelem nem ismer határokat”. Mentünk boldogan kéz a kézben, nem fázunk, mégis kissé remegtünk.

A hónapok teltek, minden találkozásunk ünnep volt számunkra. Merész gondolat rakott fészket agyunkban: minél többet akarjuk látni egymást. Egy megoldás van: Összeházasodunk!!

A „menetrend” kész volt, eljegyzés, tervezetés...

Leírhatatlan boldogság volt az esküvőnk. Te az esküvőnk napján töltötted be a 18. évvedet én a 20. évemben jártam. A templom orgonáján felcsendült az általam komponált Ave Mária, mellette a hegedű szívbeemelő dalolása... Felejthetetlen élmény!

Nászutunk színes, tarka meglepetésekkel ajándékozott meg bennünket. Dobogókőn mind a négy évszak bemutatkozott. November volt, de számunkra minden nap a verőfényes nyarat idézte!

Emlékszel az őzike, amelyik minden délben megjelent az étterem bejáratánál és várta a finom lakomáját?! És a búcsúesti táncversenyre, amit megnyertünk? Jutalmunk egy hatalmas torta volt, amit a vendégekkel együtt fogyasztottunk el.

Elkezdtek a hétköznapi életet!

A sorsunk úgy hozta, hogy Dabason rakhattunk fészket. - De hol van Dabas? Kerékpárra pattantunk, és Újpestről lekerekeztünk jövőd otthonunkat megtekintendő. Igaz, hogy egy kis szobakonyha alkotta az új „fészkünket” fürdőszoba, víz nélkül, és mégis boldogok voltunk, hogy elsőszülött gyermekünkkel saját otthonunk van. A vizet az udvarról hoztuk, a WC ugyancsak ott volt, viszont volt egy nagy laborunk és egy villanyrezsónk is!

Éltünk, dolgoztunk, szerettük az embereket és ők is elfogadtak minket.

Eltelt néhány esztendő, amikor is nem kevés erőfeszítések árán megalapítottuk az Állami Zeneiskolát. Tudom, hogy Te voltál az első, őszinte is reális kritikussom egész pályámon. Az évek során 18 zeneiskola gondjait viseltem, miközben Veletek kevesebbet tudtam foglalkozni. Megértettétek, elfogadtátok, biztattatok, támogattatok. Köszönöm Neked és a gyermekeinknek!!

Hogy szalad az idő!!! Bocsáss meg nekem, de lassan mennem kell, mert rövidesen bezárják a temető kapuit.

Tudom, hogy vársz. Nem tudhatom, mikor jövök, de egyszer majd biztosan és akkor örökre együtt leszünk.

Most elmegyek, nyugodj tovább békében, szeretünk Anya!

N. Sebestyén Katalin: Kijelölt út

Kikelet idusán színpompás virágok nyílnak
fák lombjai is földig hajolnak.
Susogó rengeteg üzenetről zeng,
hófehér békevivők boldogan repkednek.
Nézd a virágot, de ne csak nézd,
lásd meg benne az egész világot,
lakója vagy te is
reményekkel, küzdelemmel.
Virág is küzd föld fölé kerülni,
akadályozza ág, hant, bokor,
mégsem téríti le útjáról, szirmot bontani,
megszépülni, bimbót nevelni, majd kinyílni.
Múlnak az évek, tél után tavasz jó,
tavasz után nyár, nyár után ősz.
Változz te is: tavasszal, nyisd meg elmédet,
fogadd be a jót és a szépet.
Akadály nincs, akarni kell,
mert az emberi tudás,
akarat legyőzhetetlen.
Ne változtass, a járt utat a járatlanért
soha ne add fel, kitérített célodért
kövess el mindent, mert a végén
akaratod elrepít majd oda
a megfoghatatlan kijelölt útra.

Tilingerné Gerlei Ilona: Fészek

Eresz alatt van egy fecske fészek,
Ám, de benne most egy veréb fészkel.
Kis madárka kérlek adjad vissza,
Hazatérő fecskepár otthona.

Itt van már a tavasz, a kikelet,
A fecskéknek kell a puha fészek.
Fiókákat felnevelni,
Etetgetni, tanítgatni.

Nyár végén majd hogyha elrepülnek,
messzi tájra ismét útra kelnek,
akkor ősszel és az egész télen
Újra tiéd lesz a fecskefészek.

Hermann Marika: Ültess fát

Árnyatadó lombot akarsz?
- Ültess fát.
Erdőben sétálni akarsz?
- Ültess fát.
Madárdalos reggelt akarsz?
- Ültess fát.
Mézet kósolgatni akarsz?
- Ültess fát.
Ózondús levegőt akarsz?
- Ültess fát.
Gyümölcsöt harapni akarsz?
- Ültess fát.
Gyermekidnek jövőt akarsz?
- Ültess fát!
E Földön, ha élni akarsz,
ÜLTESS FÁT!

N. Sebestyén Katalin: Búbáj

Izzó narancsba öltözött napkorong
bíborba rejti fénylő sugarát,
látómezőt lassan esti szürkület öleli.
Kismadár elcsitulva jegenyén bóbiskol,
bagoly éjbe huhogja énekét.
Éjsötét napszak közeleg,
Göncölszekér, Fiastyúk szikráit
ontja az ég peremén, egy-egy hullócsillag
aranycsíkot húz az éji mennybolton,
hajlott korú rengetegre álomport hintve.
Apró csillagocskák édes táncukat lejtik,
tücskök hada éjzenei koncertje
a messze éterből ide hallik.
Fekete köntöstakaró öleli a Földet,
mélykéklő égboltot éjszaka ural.
Ezüstfényben hold pompázik,
vérbeli éji pásztor ő.
A holdfény aludni tér,
álomra szenderülnek a csillagok is.
Pirkad!
Reggel feltűnik újra
a kékfelhő-rengeteg,
nappali zene felhangzik:
madarak, galambok éneke.
Csillámló fény harsogva száll a légből,
pihenésre küldve varázslatos éjurát.

Eller Mária: A vízről

Csontváry Kosztka Tivadar Az öreg halász című festményéhez

Kedvesem! Lép be velem a „szoros kapun”, s induljunk el
 e „keskeny úton”! Együtt egymásért szól ez a dal,
 s nem a szirének hangját hallod,
 benne a létezés öröme is megszólal...
 Csontváry Öreg halászának homlokán
 ott redőződik az emberiség szenvedéstörténete,
 melyet a Földön a Pusztító fogságában vergődő
 kába-Istenek irányítanak a pénz hatalmának bűvkörében.
 Mögötte ott a végtelen tenger, - a Teremtő mosolyával -,
 mely egykor az ég vizeiből szakadt ki.
 Ez hajdanán a Teremtés negyedik napján népesült be
 állatokkal, ugyanakkor, amikor az ég madaraival.
 Ideje, hogy számot vessünk a múlttal és
 mindannyian egyként várjuk, hogy
 „Jöjjön el a Te országod” drága Jó-Istenünk.
 Itt ismét kibújunk a „magzatvízből” és újjászületünk
 lelkileg az Új Világban, Megváltónk újraeljövetelekor.
 Majd újfent jöhet a megszentelő
 megkeresztelkedés a „Jordán folyó” vízében.
 Ez az őselem igazi éltető erő,
 mely a „Bárány” helyettes áldozatával,
 a keresztre feszítés szörnyű valóságában,
 Jézus oldalából kifolyó vízzel
 mossa tisztára lelkünket a bűntől.
 Csókold le a könnyecseppet szememről,
 melyben ugyanúgy kapcsolódnak egymáshoz
 az életet jelentő oxigén molekulák a páros hidrogénekhez,
 mint a végtelen óceán vad hullámaiban,
 ahol félelmükben összekocannak a kövek.
 Ám az őskereszténység jelképét hordozó,
 tenger mélyén úszkáló halak közül,
 egy ugrással a habok fölé emelkedik
 egy boldog delfin pár,
 szelíd nyugalmat és derűt árasztva.
 Ekkor mellettük a hullámokon ringatózó
 halászhajóból két bátor gyöngyhalász
 nagy csobbanással vízbe veti magát és
 követi a mélységbe a cethalakat,
 ahonnan hamarosan új zsákmányukkal,
 az igazgyöngyöt rejtő kagylókkal igyekeznek
 vissza a csillámló víztükör felszínére.
 Ebben az örömteli pillanatban megszólal egy
 égi hang „azt mívelem, hogy embereket halásszatok” Mt 4,19
 mire ők ketten, jó példával elől járva,
 megszabadulva a földhöz ragadt élet béklyójától,
 eufórikus érzéssel egyesülnek a Mindenható
 mindenhol jelenlévő határtalan nyugalmaival
 egyidejűleg a földi és égi vizekben.

Hermann Marika: Márciusi vendégség

Ria és Levi egy társasutazáson ismerkedtek meg Klárral, és Tomival. Mind a négyen már benne jártak a hetvenes éveikben. Sok közös volt az életvitelükben. Egyikük sem nézte a televízió adásait, sőt a neten is csak a hasznosnak vélt dolgokat olvasták el. Nem gyakorolták a vallásukat. Szkeptikusak voltak Isten megítélésének tekintetében is. Ám nagyon szerettek világot látni, megismerni más embereket. Olyan jól összebarátkoztak, hogy eltervezték ezután együtt utazni, de addig is márciusban találkoznak Riáéknál.

- Már alig várom a márciusot - mondta egyik reggel Ria, és lustán elnyújtózott a jó meleg takaró alatt. Levi bólogatva feltápászkodott, és odaballagott az ablakhoz. Odakünn a jeges januári szél haragosan zörgette a fák csupasz ágait. - Mi tagadás már én is várom a tavaszt - bólogatott, majd visszabújt a takaró alá.

- Brrr. Olyan idő van odakint, hogy a kutyát kár kizavarni - mondta megborzongva.

- Én nem csak a tavaszt várom, hanem Klárrékat is - mosolygott Ria. - Ez lesz az első találkozásunk a kirándulás óta.

- Jó volt az az út - merengett el a múlt emlékein Levi, és átölelte feleségét. Gondolataik elindultak az emlékek útjain:

- Mennyi sok szépet láttunk, és milyen sokat neveltünk.

- Emlékszel arra, amikor megakartuk lovagolni a hullámokat Tomival?

- Na, és arra emlékszel, amikor Klárral megrendeltük nektek a vacsorát, és a tenger gyümölcsei helyett egzotikus gyümölcssalátát kaptatok?

- Azért az se volt semmi, amikor... - és meséltek, és emlékeztek, és nevettek. Így teltek a napok békében, szeretetben, vidámságban.

Egyik nap Levi a számítógépén böngészve megjegyezte. - Egyre több hír szól arról az új vírusról, amiről Dézi is folyton ír.

- Nekem is a minap nap azt írta: mami ne menjetek ki a lakásból, csak ha nagyon szükséges. Nem sokára hazamegyek, és segíték nektek.

- Nekem is írta, át is küldtem neked - mondta Levi, mire Ria elmosolyodott - Dézi pont olyan aggódós, mint az édesanyja volt, pedig ő is tudja, minden évben felüti a fejét valami influenzaví-

rus. Remélem minket elkerül, hiszen megkaptuk a védőoltást - válaszolta Ria, és takarított tovább. - Ragyogó tisztaságnak kell lennie, mire Klárrék jönnek - hajtogatta folyton, és lelkesen törölgette a tükröt. Amikor már elég tisztának találta, belenézett. - Ajaj! Kozmetikushoz, és fodrászhoz is mennem kell! - kiáltotta, majd fogta a telefont, és mindkét helyre bejelentkezett.

Odakünn a természet már javában ébredezett. Ecsetjével a tavasz színeit festette a tájra. Igaz, a tél néha még csikorgatta fogait, de a március megérkezett. Ria és Levi mit sem tudtak a körülöttük zajló eseményekről. Lázasan készülődtek a vendégek fogadására, és bizony Klári és Tomi is számolgatták már a napokat, hogy mikor indulhatnak a barátaikhoz.

Levi elfáradva a nagy készülődésben, lehuppant a fotelba, és szokásától eltérően a távirányító után nyúlt. Kézbevette, és bekapcsolta a televíziót. Éppen a híradó ment. Először nem is figyelt oda, de aztán egyre közelebb hajolt a készülékhez.

- Ria! Gyere gyorsan! - kiáltotta elfúló hangon. Ria odaszaladt.

- Mi a baj, drágám?

- Hallgasd! - mutatott sápadtan a készülékre - világjárványról beszélnek, ami Olaszországban is terjed, és itthon is.

- Miiiiiii, Olaszországban? Hiszen Dézi ott van! - döbönt meg Ria, és a könnyei megeredtek.

- Na, ne félj! Azt mondják főként az idősekre és a krónikus betegekre jelent nagy veszélyt - vigasztalta Levi, bár ő is alig bírta visszatartani a könnyeit. Mióta Dézi szülei repülőszerencsétlenségben meghaltak, bizony gyakran elsírta magát.

- Az unokánk veszélyben van, és mi nem is tudtuk, mert nem nézzük a híreket - zokogta kétségbeesetten Ria, és imára kulcsolta kezét. - Istenem, óvd meg őt! - suttogta. Ekkor megcsörrent a telefon. Riadtan meredtek rá, majd egyszerre kiáltották - Dézi telefonja!

Levi vette fel, de még bele se szólt, már zengett is a vonal túlsó végén Dézi hangja.

- Mami, papi, itthon vagytok!

Egy ideig dermedt csend volt, majd újra Dézi szólalt meg - Ne aggódjatok már! Most két hétig karanténban leszek, de utána segíték nektek.

- Igen, segítesz - rebegte Ria-, de miért nem mondtad el milyen nagy veszélyben vagy?

- Már itthon vagyok mami, és nincs bajom, de ti legyetek óvatosak, ez egy borzalmas vírus. Igerjétek meg, hogy nem mentek emberek közé, és nem fogadtok senkit.

Ria most nem gondolt vendégségre, nem gondolt másra, csak arra, hogy Dézinek ne legyen baja.

- Papi, vigyázz a mamira, és vigyázz magadra is!

- Vigyázok kislányom, csak te is vigyázz magadra! Most pihenj, és hívj, ha tudsz.

- Ne féljete, nem lesz bajom. Az őrangyalaim vigyáznak rám. Szeretlek titeket, és beszélünk majd sokat - mondta Dézi, és letette a telefont.

A nagyszülők könnyes szemmel néztek egymásra, majd összeölelkeztek. Nem beszéltek, emlékeztek. Az emlékezés fonálát Ria tépte el.

- Ez most nem egy influenzajárvány.

- Nem, de túléljük!

- Túl Déziért!

- Érte, mert szüksége van ránk.

Ebben mind ketten egyetértettek. Megbeszélték, hogy csak boltba mennek, de oda is maszkban, kesztyűben.

- Lemondom a vendégeket is - mondta Ria, és már hívta is Klárit. - Halló! Szia, Klárikám!

- Szia, Ria! Már éppen hívni akartalak. Most nem megyünk hozzátok, ugye nem baj? Nem lehet tudni, mi lesz itt - hadarta Klári.

- Reméljük megsegít a jó Isten, ha vigyázunk magunkra és egymásra - mondta elfúló hangon Ria, és elmesélte mindazt, ami náluk történt. Még egy jó ideig beszélgettek, majd a mielőbbi viszontlátás reményében elköszöntek egymástól.

Riának és Levinek a napjai aggodással teltek, de nem a hírek miatt. Mert hallották ugyan, hogy bezártak a színházak, a mozik, az egyetemek, a bölcsődék, az iskolák, a templomok. Harsogott a "Maradj otthon!" felhívás. Már csak a vírushelyzetről szóltak a hírek, de az ő gondolataik Dézi körül forogtak. Végül eltelt az a két hét, és Dézi tudatta velük a hírt. - Mami, papi, nincs koronám! Innentől kezdve én vásárolok nektek. Hetente egyszer lemegyek hozzátok, de be nem megyek! - hadarta megkönnyebbülten.

- Miii? Nem jössz be? Miért?

- Mert nagyon szeretlek titeket, és én több emberrel is találkozok.

- De nincs bajod?

- Nincs, ne aggódjatok! Nem vagyok fertőző, de bármikor lehetek. Én lehet észre sem veszem, de ti belehalhattok. Értsétek meg, ez egy nagyon gonosz vírus!

- Ne aggódj miattunk, megértettük, és elfogadjuk a segítségedet, ugye mama? - mondta Levi.

- Elfogadjuk Dézikém, de nagyon vigyázz magadra, és nem kell hetente vásárolni! Majd szólunk. Maradj otthon te is, amikor csak lehet.

- Jól van mami, és minden nap beszélünk videón. Most mennem kell, de este jelentkezem. Szeretlek titeket!

- Mi is szeretünk! - kiáltották a nagyszülők egyszerre.

- És várjuk a hívásodat...Letette - mondta Ria, de a hangjában öröm bujkált.

- Él, és jól van.

- És itthon van.

Így örvendezve, összekapaszkodva körbetáncolták a nappalit, elfeledve minden nehézséget. Ettől kezdve Dézi minden este bejelentkezett videó hívással. Amikor kellett bevásárolt, és elhozta a pakkot nagyszüleinek. Egy ilyen alkalommal hozott egy tucat virágmagot. - Ültessétek el, had nyíljon virág mindenkiért - mondta, és a szatyrokat betette a teraszra. Mielőtt a nagyszülei bevitték volna a lakásba, minden alkalommal lefertőtlenítette őket. Távolról beszélgettek, aztán búcsúzóul puszit dobtak, mint Dézi kisbaba korában.

Ria, Kláriver is gyakran beszélgetett telefonon, ám a téma csak a vírus helyzetre korlátozódott.

Levi egyik este mondta is Dézinek - Ha hallanád nagyanyád és Klári nénéd beszélgetéseit, már nem is kellene más csatornán tájékozódnod a járványhelyzetről.

- Most más ez a helyzet, mint békeidőben. Akkor eljöttek volna Kláriék, és mindenféléről beszélünk volna - mentegetőzött Ria.

- Hívd meg őket mami - mondta Dézi.

- Jó is lenne, ha meghívhatnám őket.

- Élőben nem lehet, de virtuálisan igen - magyarázta Dézi.

- Na, ez nekem már sok - mormogta Levi, és elvont a vécére. Amíg ő ott trónolt, a lányok kieszelték egy virtuális vendéglátás tervét.

Másnap Ria felhívta Klárit, és elmondta Dézi ötletét.

- Ez nagyon jó! Csuda okos az a lány - lelkenedett Klári, és amikor elköszöntek egymástól,

mindketten nekiláttak a készülődésnek. Takarítás, arcpakolás, hajfestés. A fiúk egyik helyen sem tudták mire vélni a dolgot. Tomi fel is hívta Levit.

- Hallod, öregem, nálunk olyan készülődés van, mintha vendégeket várnánk.

- Ne is mondd! Még a sport műsorokat se nézhetem, mert porszívózni kell, meg az ünnepi terítéket leszedni, meg teraszt felmosni...

- Ez biztosan a "maradj otthon" mellékhatása lehet - szögezték le, majd jól kitérgyalták a vírushelyzetet, és elköszöntek egymástól.

Másnap mindkét helyen hideg ebéd volt. - Majd vacsorára főzünk - mondták az asszonyok.

- Mi lesz a vacsora? - kíváncsiskodott Levi.

- Zöldborsófőzelék tükörtojással, és palacsinta, na és valami jóféle nedű.

- Miiii? Talán pezsgőt is hűtünk be a zöldborsófőzelékhez?

- Én már be is hűtöttem - bólogatott Ria.

Levi fogta a telefont, és smst írt Tominak: nálunk a mellékhatások egyre súlyosabbak. Üdv. Levi.

Nemsokára megjött a válasz: Nálunk is. Üdv. Tomi.

Na, de akkor ámuldoztak csak igazán az öreg urak, amikor a vacsorához az asszonyok kicsinosították magukat, és nekik is elegánsan fel kellett öltözniük. Amikor pedig a tényérokkel szembe odakerült a laptop is, Levi már komolyan aggódni kezdett.

- Drágaságom, mondd, ne hívjuk fel a dokit? - kérdezte feleségét, ám hangjában a humor helyett inkább az aggodalom érződött. Ria elnevette magát.

- Te tényleg nem tudod mire készülünk?

- Nem, de most, hogy a nyakkendőket is felköttem velem a zöldborsófőzelék elfogyasztásához, igazán beavathatnál.

- Akkor várj még pár percig - nevetett Ria, és üzenetet küldött Dézinek, és Klárinak.

- Mi készen vagyunk - szólt az üzenet.

- Mi is - jött a válasz, és már jelzett is a videóhívás.

- Sziasztok! - köszönt Dézi, aki csinosan felöltözve, terített asztal mellett ülve ott mosolygott a képernyőn. Kis idő múlva a monitoron megjelent Klári és Tomi is. Ők is ünnepi díszben, terített asztal mellett ültek, pohárral a kezükben.

Levi ekkor értett meg mindent.

- Óh, te huncut tündérboszorkányom, ez biztosan a te ötleted volt!

- Erre koccintsunk papi! - emelte magasba a poharát Dézi.

- És arra is, hogy mind együtt lehetünk! - emelte fel a poharát Tomi is.

- Te ezt tudtad? - nézett rá ámulva Levi.

- Kereken tíz perce öregem, kereken tíz perce... - bólogatott Tomi.

- És, mi a menü nálatok? - kérdezte Levi a képernyőt szemlélve.

- Zöldborsófőzelék tükörtojással, és palacsinta - hangzott a válasz.

- Nálam is, és pezsgő! - kurjantotta Dézi.

- Mi más is lehetne - kacagott szívből Levi, és szeretettel nézett körbe.

- Jó étvágyat mindenkinek! - mondta Klári, és megfogta a kanalát.

- Várjatok! - kiáltotta Levi és Ria.

A többiek csodálkozva néztek rájuk. - Mire várjunk?

- Tudjátok, amióta megtudtuk milyen veszélyben volt a mi Dézink, azóta sokszor imádkozunk. Mondjunk el most is egy imát egymásért, mindenkiért - mondta Levi, és keresztet vetett. Vele együtt mind keresztet vetettek, és imádkoztak.

Ima után megvacsoráztak, és beszélgettek. Először kissé feszélyezve, de egyre inkább belejöttek. Egy óra múlva Dézi elköszönt, mert máshol is várták virtuális vendégségbe. Ám az öregek jól elvoltak, beszélgettek. Szó esett a kialakult helyzetről is, de főként a múlttól, és a jövőről elmélkedtek.

- Húha, azt hiszem el kell köszönnünk, mert tölthetőre kell tenni a laptopot - mondta tizenegy óra körül Klári.

- A miénk is lemerülőben van - nevetett Ria.

- Ezek a masinák lemerültek, mi pedig feltöltődünk - jegyezte meg Levi.

- Igazad van öregem. Ez is bizonyítja milyen okosak ezek a mai fiatalok, különösen a ti Dézitétek - mondta Tomi, majd elköszöntek egymástól, és kikapcsolták a gépeket.

Levi és Ria nagyon büszkék voltak az unokájukra, és még jó ideig a csodásan sikerült virtuális vendégségről beszélgettek. Bizony, erről folyt a szó kétszáz kilométerrel arrébb, Klári és Tomi otthonában is.

Ezen az estén mind két házaspár hálaimeit mondott. - Köszönjük neked Istenünk, hogy a szeretetet, a barátságot, az egymással való törődést nem győzheti le a világot megrengető vírus sem, mert azt Tőled kaptuk Urunk! Ámen.

Cserna Ferenc: Bringa

„Gyűjtsd a vasat és a fémet, ezzel is a békét véded!”
- ez a szlogen minden iskola folyosóján olvasható volt az 50-es, 60-as években.

Akkoriban sok iskolás gyerek járt házról-házra, és gyűjtötték a vashulladékot. Így tett Gyuszi és Sanyó is. A két testvér lelkesen gyűjtögetett. Szorgalmuk jutalmaként hetente, kéthetente imigyen keresték meg a vasárnapi mozijegy árát. (2x2 Ft.) Történt egyszer, hogy a MÉH telepen (fiatalok kedvéért: Melléktermék és hulladék), ahol a vashulladékot leadták, találtak egy 28-as méretű biciklivázat. Nosza, jött az ötlet, hogy ebből a vázból ők egy igazi biciklit varázsolnak. Így aztán mozijegy helyett megvették a biciklivázat, de a vashulladékot még szorgalmasabban gyűjtögették. A pénzből, esetenként a gyűjtésből lassacskán megszerezték a hiányzó alkatrészeket is. Alig telt el egy hónap, és működőképes volt a bringa. A sajátjuk! Ki is próbálták az udvaron. Úgy érezték szinte repül a biciklijük. El is határozták, hogy ki kell próbálni az udvaron kívül is. Megegyeztek, hogy egy utcasarkot az egyikük „teker”, egy utcasarkot a másikuk. Így is ment ez 2-3 utcasarokig, amikor Sanyóba bele bújít a kisördög. Hiába ért oda a következő utcasarokhoz, nem szállt le a bringáról, hanem jól beletekert. Kiáltozhatott Gyuszi, hogy - állj meg, most én jövök! - ő meg sem hallotta. Ahogy az út kiszélesedett, Sanyó ide-oda kacsázott a bringával. Észre sem vette, hogy az egyik utca sarkánál ott állt Pista bácsi, a helyi rendőr.

- Álljunk csak meg, fiatalúr! - kiáltotta szigorú hangján.

Sanyi beletaposott a kontrafékbe, és ijedten megállt. Jól ismerte Pista bácsit, a rend őrért. Tudta, hogy jó ember, de a munkáját szívvel-lélekkel végzi. Rend is volt a faluban.

- Hova-hova ilyen serényen ezzel a járművel? - kérdezte a rendőr, és jól szemügyre vette a biciklit.
- Most lettünk készen, ... gondoltam kipróbálom, ha már van! - dadogta Sanyó.

- Csak hogy ezen a kerékpáron nincs első fék, nincs lámpa, nincs csengő, de még macskaszem sincs - sorolta a rend őre a bicikli hiányosságait.

- Majd lesz, ha összejön rá a pénz - próbálta a

helyzetet menteni Sanyó, de Pista bácsi csak a fejét ingatta.

- Most kellene lennie, ha már közlekedsz vele. De nincsen. Így hát ki kell szabnom a büntetést.

- Büntetést? És az mennyi? - kérdezte Sanyó.

- Kereken 10 forint.

Sanyó szóhoz sem jutott az összeg hallatán, mert tíz forint bizony óriási összeg volt abban az időben egy 13 éves fiúnak. Ekkor tűnt fel az utcasarkon Gyuszi, aki izzadva loholt bátyja után. Amint Sanyi meglátta őt, odafordult a rendőrhöz.

- Tessék mondani Pista bácsi! Gyuszi hány forint büntetést kap, hogy neki még biciklije sincs?

Kanizsa József: Az új félkenyér

Az első lisztből,
az első lisztből
sütök nektek kenyeret
- szól anyám
és láttam szeme sarkában
a fénylő könnyeket.

Sok-sok apró könny-tükör
a vesződéséges munkát tükrözték.
Szemében láttam, ahogy kezei
a kenyeret formázták, sütötték.

Az első sült kenyeret
az Úr felé emelte és megpuszilta.
Késsel keresztet vetett rá.
Megszegte az új kenyeret, megkóstolta...

Mire este hazamentünk
szegett félkenyér volt a fehér asztalon
Anyám csak ült, és mondta:
az Úr adta, fogyasszatok, nagyon finom...

Szárnyalj velünk! Pályázó alkotók helyezést elért versei

Hecendorfer Dóra: A jövőm

Fiatal vagyok, ez a lényeg,
Nekem egyre könnyebb az élet.
Hiába könnyű,rajtam múlik,
Milyen lesz a jövőm,vagy elúszik.

Minden esélyem megvan mindenre,
Remény és esély a fejlődésre.
Barmi lehetek,amit csak akarok,
De a döntés raján áll:élek vagy halok.

Mindenki azt választja ami jó:
Élni,mozogni, mint egy hajó.
Melynek viharait el kell viselni,
S a lényeg: soha fel nem adni.

Múlhat rajtam rengeteg dolog,
Emberök jövője,akár otthonok.
Én mondom meg,segítek vagy
Rontom a világot,a rizikó nagy.

Választhatom a rosszat,
De mi értelme,ha rossz vagy..
Semmi jó nincs ebben,
Eldöntöm,hogy jó leszek.

Eldöntöm,hogy gyerekeken segítek.
Óvónő vagy tanító leszek.
Példát fogok mutatni,
S az életre tanítani.

Természetesen lesz házam s családom,
Aranyos kertem és kisállatom.
Óvónőként leszek jó és kedves,
Gondoskodó és lelkes.

Ezzel véget vetek versemnek,
Hisz megvan életem értelme.
Már csak meg kell valósítani,
Mert meg bírtam álmodni.

Magyar Norbert: Jövőzenéje

Kerge kórok közt a körúton dorombolok
a reggelek lehangolók, a jegyszedő kolomposok
csupán - penge klónok, bennük előre írt kódok
minden fröccsöntött és szilikon, itt a régi rend lebomlott
fent a századikon élnek, akik uralják a gazdaságot
könnyedén eljuttatnak egy klinikai agy halálhoz -
körbevesznek hazugságok az utcákon kamerákkal
depressziódat kezeljed méregdrága tablettákkal
betonkemény hétköznapoktól elkapott daganatok
bőröd alá beültetett mikrocshipen a varratok
sugárkezelt kakaók a kirakatban eladók
a netadódat befizeted, feladod a kirakót
a kirekesztettek között a király lehetsz akár
mégis ők maradnak oroszlánok, te meg csak a sakál
a bálban: megváltást árulnak, ez tisztánlátásfóbia
meg alufóliába tekert eufória, na
a holnap elveszett, de csinálunk itt még mát
és az összeomlás küszöbén majd eljátszuk a flegmát
masírozsz a többiekkel, ha már a jelüket hordod
ha már ingyen adja meg magát az összes hamis szónok
ahol a szépség az műanyag, a hibátlanság mámor
és egy tökéletes ideál kell eltávolodásból
mikor döntöd már el, hogy éppen ébren álmodsz,
vagy végre már most minden álmod éppenséggel valóságos?

N. Sebestyén Katalin alkotása: A Föld jelene és jövője, 40x50, akril, akril papír.

Hering Vanda: Más akarok lenni

Saját világom betöltetlen marad,
előnt engem a bosszú, harag
hogy sohasem lesz teljes az élet,
amiben többször nem, csak egyszer élek.
Mi az ami hiányzik ebből?
Netán mire megöregszek eldől?
Nem várhatok rá tovább,
tudni akarom mi vár rám odaát.

Lesz ki meghallgatja dalomat?
Ki átkarolja az én karomat?
Vagy ezek csak papírba vésett szavak,
mik nem érnek egy garast?
Szívem a tiédőtől távol marad,
mint szegény gyermektől a jó falat.

Nem akarom azt mondani,
hogy szavaim belém tudod folytani.
Mert oly nehéz arról mesélni,
milyen a megszokottól eltérni.
Más leszel-e mint a többi,
hogy csak te tudod magad lekötöni?

Egyedül járok a reggeli napfény világában,
Homályos és zavaros jövőm irányában.
Tisztában vagyok azzal, hogy ki és mi vár?
Hiszen vannak céljaim, van ki már
el is hinné ez az ami engem illet.
Nem venném el senkitől ezt a hitet.

1962 májusában Kecskeméten születtem, de Lajosmizsén éltem családommal. Itt még kisiskolásként szerettem meg az olvasást, (A fagyú pénzemen titokban iratkoztam be a könyvtárba.) majd később az úgymond átfogó irodalmat. Verseket, novellákat és a regényeket. Meg mindent, ami új információt adott számomra. A családdal tíz éves koromban Dabasra költöztünk, de az irodalom szeretete töretlen maradt. Minden iskolai alkalmat megragadva szerepeltem versekkel és prózával egyaránt. Tinédzserként még a versírásba és a kisregény írásába is belefogtam, de akkor még nem vettem komolyan, így azok az írások el is veszték.

Csak most pár éve tértem vissza a gondolataim rögzítéséhez, főleg romantikus regény formájában. Már hatot pötyögtem le belőlük, időnként egy-egy novellával vagy verssel megszakítva a folyamatos regényírást. Novellám már jelent meg kiadott könyvben a Holnap magazin jóvoltából, de versem még soha. Ezért is örülök rendkívül a most elért eredményemnek. Mindenkinek köszönöm, aki hozzá járul a megjelentetéséhez, és annak is, aki el fogja olvasni! - **Garajszki Istvánné** Pitka Rozália Margit

Garajszki Istvánné: Jövőkép

Vajon mi fér bele, ha jövődöt tervezed?
Mikor a következő húsz évod szervezed.
Nagy ház, drága autó, és szép család,
Jólét, Jó munka, és sok sok barát.

De vajon gondolsz majd a tágabb térre?
A földre, melynek lassacskán vége!
Környeteted szemét önti el,
A te sorsod is e tény dönti el!

Sok kicsitől nagy lesz a rakás.
Hosszú időre meglesz a hatás!
Jelenedre vigyázz hát nagyon,
Mert nem minden a hatalmas vagyon!

Ajövődért akkor sokat teszel,
Ha kevesebb szemetet veszel!
Ha a csomagolást eldobni sose kell,
Akkor te is környezettudatos leszel.

Tartsd tisztán a levegőt a vizet,
Hosszú távon hidd el sokat fizet.
Hogy legyen jövőd szeresd ezt a bolygót,
Számolgasd csak a túlélési szorzót!

Papp Viktória: Reményteli ábránd

Félelmetes, reményekkel teli ábránd,
 Tudatlanság miben élünk
 A képzelet, egy gyönyörű látvány,
 Ismeretlen, mitől félünk.
 Ha valaki intene, s szólítana
 Lásd meg, mi vár rád
 Azt mondaná, menj el jobbra
 Mennél-e, vagy maradnál?
 Tudatlanság, félelem, mehetsz,
 Nincs szükség rád többé
 Elmúlik, midőn felnevezsz
 Így válik hát köddé.
 Kis kertemben szép virágok,
 Konyhában a család zaja,
 Nincs más mire így vágyok
 Szívemet a szeretet lakja.
 Éjjel álomból felriadva zokogás
 Mellettem egy lélek keltett fel
 Nem tudnék elképzelni soha mást
 Egy lélek, ki fel ér a mindennel.
 Felébredtem mély álomból,
 Mint medve tavasszal,
 Van az, ki minden rosszat kárpótol,
 Ki ha el akarsz menni, marasztal.
 Érték melyet nem veszünk észre,
 Boldogság veszi kezdetét
 Rádöbbensz mi fontos...végre
 Minden napban van remény.

18 éves vagyok. Régóta foglalkozok az írással, első versem hét éves koromban írtam meg, egy születésnap alkalmából, azonban ezidáig csak az íróasztalom fiókjában őrizgettem további írásaimat. Az írás mindig az érzéseim kifejező eszköze volt. Ezáltal kiadhatok magamból mindent, legyen az boldog, szomorú, vagy éppen szerelmes. Jelenleg a dabasi Táncsics Mihály Gimnázium tanulója vagyok. A karrierem építése mellett ezt a szenvedélyemet sem fogom elhanyagolni, és tovább folytatom az írást. - **Papp Viktória**

Hernádon lakom, 36 éves, kétgyermekes családom vagyok. A versek és az írás szeretete diák korom óta él bennem. Dabason tanultam, itt a kedves magyar tanárnőm ébresztett rá igazán arra, hogy amit és ahogyan írok, figyelmet igényel. Első versem is egy iskolai verseskötetben jelent meg. Nekem az írás egy olyan terápia, amivel a lelkemben zajló folyamatokat papírra vethetem, nagyon szeretek a lét értelméről, múlttól, érzelmekről filozofálni. Soha nem voltam egy olyan típus, aki tollal és papírral a kezében töpreng a rímeken, műveim úgy születnek, hogy amint elkap az ihlet, azonnal le kell üljek a gép elé, s azzal a lendülettel készítem el az adott művet. Szabadidőmben szívesen rajzolok, s emellett imádok olvasni, kirándulni járni. - **Orosz Zoltánné**

Orosz Zoltánné : Jövőbe látni

Jövőbe látó távcsővem üvegét meglehelem,
S addig törölöm, míg a legkisebb maszat is a múltba vész.
S, ha beletekintek olyan iramban sejlik fel előttem a kép, mint a szélvész.

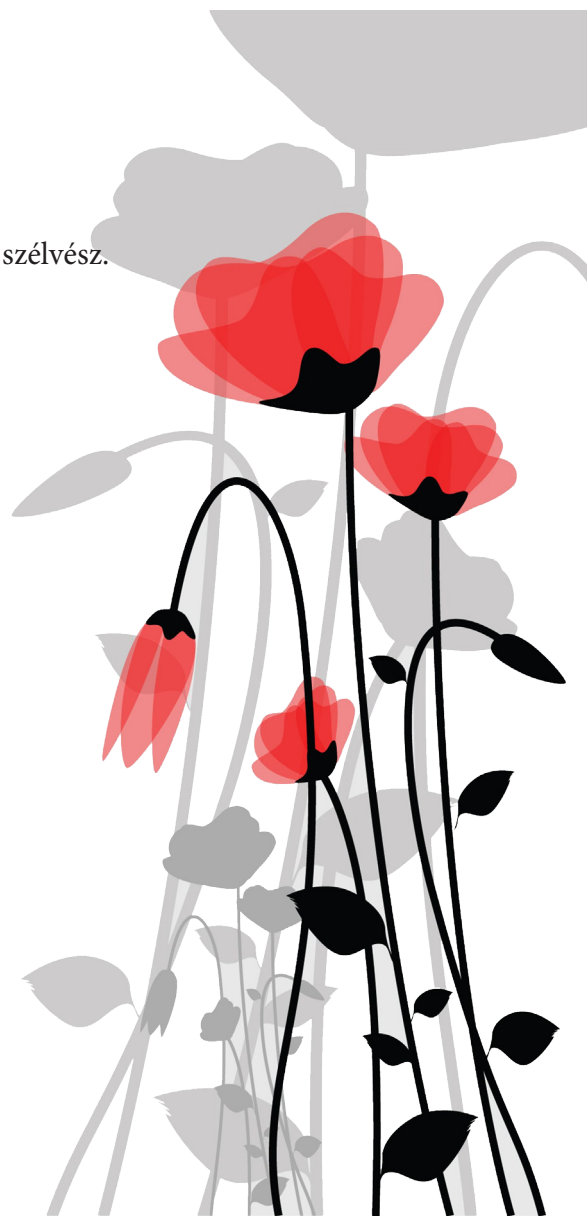
Látok sok embert, kinek vállát nyomja ezer meg ezer teher,
Kiket a rabszolga munka kínja lever.
Látok sok -sok síró arcot,
Kiknek örömet hiába mutatok,
Szemük nem rejt mást csak szomorú nyomorúságot....

Látok közben vidám gyermekeket,
Kiket a boldogság kerget.
Szívvel-lélekkel keresik egymást,
Szívükben meglelni még az igazi csodát.
Nagymamák, s papák merengve ülnek a padon,
Okoseszközöket nyomkodnak nagyon.
El-elmosolyodnak orruk alatt,
Elillant az életük egy pillanat alatt.

Látok gépeket, gyárat,
Ultramodern házakat.
Elektromos autók keresztezik az utakat,
Látok falvakat,
Látok , látok álmokat....
Terveket, vad, eszelős ötleteket,
Emberfeletti orvosi sikereket,
Mindennapi hősokeket.

Ha tovább , messzebb fordítom látcsővem,
Saját jövőm sejlik fel előttem...
Az a kor amiben most élek,
Alapozta meg a jövőmet,
S most érzem félek..
Félek látni..
Akarom én ezt tudni?
Megannyi álmot vesztettem el,
Mit bátortalanságom hibájából követtem el.
Semmi se fáj úgy, mint az fájni tud,
Hogy ami lehetett volna a ködbe jut....

Erőmmel tolom el most a távcsővem..
Nem, nem megy ez nekem...
Lehetnék bármi,
Lehetne változni...
Csak erősnek kellene lenni!
Mély levegőt venni,
Új utakat kijelölni,
S megszállottan úzni-küzdeni,
Hogy a célt eltudjam érni!

Ó ,ha lehetne , könyveket írnék,
Hogy legyen arra bizonyíték,
Hogy az igaz szeretetre nem kell indíték.
Hogy legyen jussa a jósnak,
Hogy kellenek csodák ennek a rút világnak.
Bizony szükség van a szép szóra,
Az önzetlen segítő jókra.
Kell a léleknek egy olyan élet,
Hol mindig tisztán szól az ének.
Amiben nincs magány,
Nincs szeretethiány,
S a jövőt se kell többé meglesni,
Mert már a mában is tisztán látni!

Tepertős pogácsa

Szeretem a tepertős pogácsát.

Mondtam a kedves feleségemnek: “ha addig élek is sütök egyszer ”
 Úgy történt, hogy rövid idő múlva lakást cseréltünk. Egy esztendő elteltével - váratlanul - a feleségem meghalt. Az utcánkban még senkit nem ismertem. Gondoltam: éppen itt az ideje hogy bekopogjak ide-oda, hiszen az utakon köszöngetünk egymásnak. Üres kézzel nem illik! Sütöttem hát tepertős pogácsát úgy, ahogy a szakácskönyvben tanulmányoztam. Ráment egy egész délutánom! Gyúrtam, hajtogattam, sokszor, nagyon sokszor!! Sikerült! Kis tányérokra raktam mind a három tepsit. Széthordtam, sikerem volt! Néhány nap elteltével „hazataláltak” a tányérajaim, de nem üresen ám! Akkor tudtam meg, hogy nem illik üresen edényt viszszaadni. A végeredmény: kb. két négyzetméternyi sütemény a szobám nagy asztalán. Két hétig igen jól éltem, el voltam kényeztetve. Megmondom: nagyon jólesett. Hálás vagyok azóta is.

Dr. Török György

FELHÍVÁS!

Neked is van egy kedves, vicces, megható, elgondolkodtató történeted, ami Dabason történt?
 Vagy van egy ismerősöd, barátod, rokonod, akitől hallottál ilyen történetet?

Küldd el nekünk az info@dabik.hu email címre.

A következő Alkotóban már lehet, hogy a Te történeted olvasható!

Hermann Marika játéka szavakkal - játék a szavakkal

Elmédben fészkel
 a gondolat,
 szívedben
 érzés
 dúl.
 Dúl
 érzés
 szívedben
 gondolata
 fészkel elmédben.

Az apeva: “cím nélküli rövid vers, öt sort tartalmaz, a sorokban pedig rendre 1, 2, 3, 4 és 5, azaz soronként egy-egy szótaggal bővítve összesen 15 szótag lakozik.”

“A műfaj atyja és névadója, Szimeonov Todor a következőképpen fogalmazza meg az Apeva 2018 című antológia utolsó oldalán ezen új versforma kijelölt útját:
 „Az apeva a remény a modern ember számára, akiből nem halt ki a szép, jelesül a nyelv iránti szeretet. Jogos kérdés, milyen korban kellene elkezdni oltani a fiatalokat ezzel a nemes és játékos szenvedéllyel. Itt különösen fontos egy sajátos, jól érzékelhető nyelvi-szellemi érettség. De azt a pillanatot érdemes elkapni, és akkor nyomban toborozni a szent művészet számára.”

Prokopecz Ferencné

amatőr kézműves

Prokopecz Ferencné vagyok, nyugdíjas, amatőr kézműves.

Fegyverneken születtem, jelenleg Dabason élek. Két felnőtt gyermekem és öt unokám van.

„Aktív” koromban fizikai és szellemi munkát is végeztem. Szabadidőmben sokféle kézimunkát kipróbáltam. Így például a kötést, horgolást, hímzést és a varrást is. Pár éve az anyagok újrahasznosítása érdekel legjobban. Különösen a papírfonást szeretem. Többnyire eldobásra ítélt dolgokat használok fel az alkotásaimhoz. Ilyen a papír /ezen belül is a reklám újságok, karton dobozok/, szabászati hulladékok, üvegek, műanyag tárgyak stb.

Különböző díszeket, ajándékokat, és apróbb használati tárgyakat készítek belőlük. Különös jó érzés, mikor egy önmagában már használhatatlan daraból, kis fantáziával, munkával egy új, használható elkészül. Az unokáim iskolájában több alkalommal volt lehetőségem megmutatni, hogyan lehet ajándékot készíteni olcsón. Évente többször kapok meghívást foglalkozások tartására. Főként gyerekek nyári táboroztatásakor és ünnepek előtt. Ilyenkor többféle munkával készülök, mert vegyes a korosztály és nagy az érdeklődés részükről minden iránt. Ilyen alkalmakkor segítségül hívom a kézműves barátnőimet, akik szívesen jönnek velem. Sokukkal már többször találkoztam, vannak köztük, akik már új ötletekkel állnak elő. Nagyon lelkesek és kitartoák.

Remek időtöltés és elfoglaltság a kézműves alkotómunka egyedül is, de részemről az unokáimmal együtt még izgalmasabb.

A kézműveskedést, az alkotást mindenkinek érdemes kipróbálnia, aki úgy érzi, hogy egy kicsit is érdekli, és van hozzá tehetsége!

Tapasztalatom szerint az iskolás korú gyerekeknek mindenképpen érdemes megmutatni. Fejleszti a kreativitásukat, a fantáziájukat és a kez ügyességüket.

Munkáim több éve kiállításra kerülnek Örkényben az Alföldi Képzőművészeti Szabad Szalon szervezésében. A dabasi Kézműves Alkotó Kör tagjaként különböző témájú alkotásokat készítek. Az első kiállítás a „Ruhaszobor” volt, melyre újságpapírból készítettem 36-os méretű ruhát. Minden alkalom nagy kihívás minden alkotó számára, de egyben nagyon érdekes, szép feladat.

Prokopecz Ferencné alkotása:
„Ruhaszobor” anyaga: újságpapír

“Szárnyalj velünk” Hírek az irodalmi pályázatról

Sikeresen lezárult a Dabik “Szárnyalj velünk!” című irodalmi pályázata, és online formában megtörtént az eredményhirdetés is. Az alábbiakban ezen jeles eseményről számolunk be olvasóinknak.

Ez úton is köszönjük mindazok bizalmát, akik beküldték verseiket, a meghirdetett pályázatunkra, melynek témája: A jövő, mely felé haladsz.

A zsűri tagjai, név szerint:

Figula Csaba, a zsűri elnöke: vállalkozó, amatőr író, költő,

Kanizsa József: Író, költő, kritikus, meseíró, a Magyar Kultúra Lovagja,

Batuskáné Kiss Katalin: magyar nyelv és irodalom tanár (nyugdíjas)

Cserna Ferenc: postatiszt, amatőr író, költő (nyugdíjas)

Dr. Török György: nyugalmazott zeneiskola igazgató, zeneszerző, amatőr költő.

Ők öten, egymástól távol, de azonos szempontok alapján értékelték a beérkezett pályaműveket.

Az értékelések alapján az alábbi döntést hozták:

Ifjúsági kategória 1. Helyezettje:

Hecendorfer Dóra: A jövőm című verse,

Felnőtt kategória 1. Helyezettje:

Garajszki Istvánné: Jövőkép című verse.

Ifjúsági kategória 2. Helyezettje:

Hering Vanda: Más akarok lenni című verse,

Felnőtt kategória 2. Helyezettje:

Orosz Zoltánné: Jövőbe látni című verse.

Ifjúsági kategória 3. Helyezettje:

Papp Viktória: Reményteli ábránd című verse,

Felnőtt kategória 3. Helyezettje:

Magyar Norbert: Jövőzenéje című verse.

A díjazottak bemutatkozását a Vendégsarok című rovatunkban olvashatják az érdeklődők.

A díjakat az Angry Cat Kft. vezetői: Szűcs Szilvia és Figula Csaba ajánlották fel. Ezúton is köszönjük nekik.

Elismeréssel gratulálunk az elért eredményekhez. A helyezetteknek, és minden kedves pályázónknak további sikeres, örömteli alkotó munkát kívánunk, és szeretettel várjuk őket, és minden irodalom kedvelőt a Gyóni Géza Irodalmi kör tagjai közé!

Jelen helyzetben virtuálisan a www.dabik.hu oldalon, ám amikor lehet, személyesen is a dabasi Kossuth Művelődési házban.

Hermann Marika

A zsűri összefoglaló értékelése a beérkezett pályaművekről:

Kedves Versenyzők!

A Gyóni Géza Irodalmi kör által meghirdetett pályázatra, mind az ifjúsági, mind a felnőtt kategóriában olyan alkotások érkeztek be, melyek megfelelnek a kiírás feltételeinek. A pályázóknak elismeréssel gratulálunk!

A beküldött alkotásokat a témához való kapcsolódás, a mondanivaló, és a versstan szabályainak alkalmazása alapján értékeltük.

A téma: A jövő, mely felé haladsz.

A beküldött pályamunkák többsége szorosan kapcsolódik a témához, így izgalmas, elgondolkoztató jövőképet felvázoló alkotásokat olvashattunk. A téma megközelítésének egyedisége tükrözi az életkori sajátosságokat, az életszemléletet.

Az alkotások mondanivalója általánosságban kiteljesedő, érthető, esetenként előremutató.

Fel szeretnénk hívni a figyelmet a helyesírási szabályok betartásának gondosabb figyelésére, illetve javasoljuk a költői eszközök, úgy mint: megszemélyesítés, hasonlat, költői jelző, metafora, fokozás, ismétlés, halmozás bátrabb alkalmazását.

A klasszikus versformánál fokozottan figyelni kell a rímképletekre, az ütemre, szótagszámmra. A szabadvers formánál tudatosan alkalmazni kell a próza, illetve a vers szerkezeti tulajdonságainak összeolvasztását.

Ezen a területen is nélkülözhetetlen a folyamatos tanulás, gyakorlás, hiszen

“A versírás mesterség, a művészet pedig a lélekben rejlik. Az első ismerete, és a második jelenléte teremti meg a költőt.” Írja: Zágonyi Mónika: Versírás könynyedén című kötetében.

Minden kedves pályázót arra biztatunk, hogy írjanak, alkossanak maguk, és mások örömére!

*Figula Csaba
zsűrielnök*

Vers-szerda

A meghirdetett “Kölcséytől - József Attiláig” című versorozatotunkat a kialakult vírus helyzet ellenére is sikeresen végigvittük.

A Magyar Kultúra napjától a Magyar Költészet napjáig: 2020-01.22- 2020.04.11.-ig minden szerdán közzétettünk egy, a tagjaink által elmondott verset.

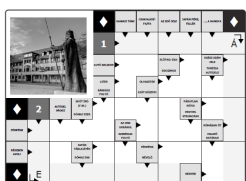
Köszönjük, hogy a verseinket ilyen sokan meghallgatták!

A Magyar költészet napja tiszteletére, és a Húsvét üzenetének kifejezésére Gyóni Géza I.N.R.I című versé-

hez készített filmet Szűcs Szilvia. A verset Hermann Marika mondta el. A film megtekinthők a www.dabik.hu/category/vers-szerda link alatt.

Virtuális Dabik találkozók

A Gyóni Géza Irodalmi kör Tagok csoportja egy zárt facebook oldalon rendszeresen találkozott. Lélekben, és az interneten együtt, versekkel ünnepeltük meg Húsvét szent ünnepét, az Anyák napját, illetve ily módon köszöntöttük a névnaposainkat is.

A tavaszi számunkban megjelent keresztrejtvény megfejtése: Hétszázötven éves Dabas. A szerencsés nyertes neve: Laja Zsanett - Dabas. Gratulálunk a nyertesnek! A nyereményét (Dabik bögre) postán juttatjuk el!

Cserna
Ildikó

Kedves Olvasó!

Az alábbiakban egy jeles művésznő kedvenc versét, rövid bemutatását tesszük közzé.

Tiszteletbeli tagjaink sorában köszönhetjük Cserna Ildikót, a gyönyörű hangú operaénekesnőt. Ildikó mellett, hogy kiváló művész, nagyszerű Ember is. Amikor meséltem neki a Gyóni Géza Irodalmi kör céljairól, terveiről, tetteiről, lelkesen csatlakozott hozzánk. Tevékenységünket figyelemmel kíséri, lelkesít, műsorainkat, összejeveteleinket dalaival ékesíti. Számos felvételt készített már irodalmi műso-

rainkra, melyek kedves meglepetést, sikert arattak. Hangja színesebbé teszi a "Csillagok nyomában" című kisfilmünket is. Örömmel, és köszönettel fogadtuk tőle a Dabik induló felvételét, melyet a „Szárnyalj velünk!” című pályázatunk eredményhirdetéséről készített kisfilmünkben hallhatnak.

És most következzen egy rövid bemutatkozás: Cserna Ildikó Katalin

Liszt Ferenc, Artisjus díjas operaénekes, művésztanár vagyok.

Legkisebb növendékem 9, legidősebb 60 éves. 20 éves operaházi színpadi múltam tapasztalatait próbálom a növendékeimnek átadni. Életem a zene, hobbim a kertészkedés. Két cicám van. Szeretem a költészetet. Egyik kedvenc versem:

Ady Endre: Szeretném, hogyha szeretnének

Sem utódja, sem boldog őse,
Sem rokona, sem ismerőse
Nem vagyok senkinek,
Nem vagyok senkinek.
Vagyok, mint minden ember: fenség,
Észak-fok, titok, idegenség,
Lidérces, messze fény,
Lidérces, messze fény.
De jaj, nem tudok így maradni,
Szeretném magam megmutatni,
Hogy látva lássanak,
Hogy látva lássanak.
Ezért minden: önkínzás, ének:
Szeretném, hogyha szeretnének
S lennék valakié,
Lennék valakié.

Szeretünk, kedves Ildikó, és köszönjük, hogy velünk vagy!
Hermann Mrika

PETŐFI SÁNDOR

A magyar lírikus költészet meghatározó alakja, a lírai realizmus megteremtője.

1823. Január 01.-én született Petrovics Sándor néven. A Petőfi nevet később vette fel. Szülei kezdetben biztosítani tudták számára a tanulás lehetőségét, mely által hasznos ismereteket, élettapasztalatokat gyűjtött. Már fiatal korában 1839-ben szembesülnie kellett a szegénységgel, mivel édesapja anyagilag tönkrement. Ekkor Petőfi elszegődött a pesti Nemzeti Színházba kiségitőmunkásnak, majd beállt a császár seregébe önkéntes katonának, ahonnan betegség miatt hamarosan leszerelték.

Tanulmányait később folytatni kezdte, de a pénztelenség miatt abbahagyni kényszerült. Vonzotta a színészet, a vándorszínészi élet, a költészet, másolt Országgyűlési tudósításokat, fordított regényeket, újságírással is foglalkozott. Sokat olvasott, sokat utazott művelt ifjú emberré vált. Mindezek mellett legfőbb célja a költészet művelése, az írás, alkotás. Első verseskötetét 1844-ben ismerhették meg.

1847-ben feleségül vette Szendrey Júliát.

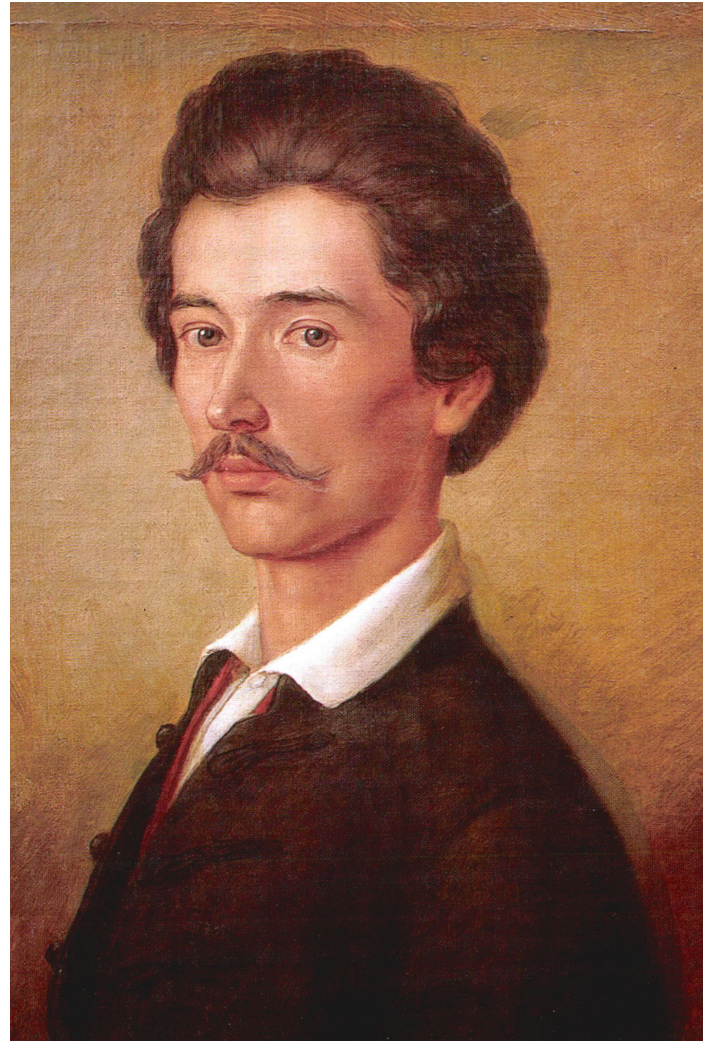
A pesti értelmiségi ifjúsággal való kapcsolata meghatározó volt.

A márciusi ifjak domináns személyiségéként írta meg, és szavalta el a Nemzeti dal című költeményét. Lelkes híve volt az 1848-as szabadságharc eszméinek. Bem tábornok seregéhez csatlakozva 1849. Július 31.-én a segesvári csatában tűnt el, ám költészete mind hazánkban, mind külföldön ma is elevenen él. Irodalmi munkássága során több műfajban alkotott maradandót. Sokoldalú irodalmi alkotásaiban fellelhetők a népiesség, család, szerelem, hazafiasság, forradalmiság, szabadságharc eszmeiségének elemei.

Petőfi költészetére jelentős hatást gyakorolt Vörösmarty Mihály barátsága. Barátságban volt számos jeles irodalmi személyiséggel, mint Arany János, Tompa Mihály.

Alkotásai tisztán, érthetőn, a "Nép nyelvén" szólnak.

*„Ma már észre sem vesszük, hogy az irodalomba ő ültette át a nép nyelvét”
írta róla Illyés Gyula.*

Gyóni Géza: Petőfi lelke

Hurrá, testvér, csak most szorítsd még,
Csak a veséjét most ne engedd!
Dögrováson a muszka rémség,
Most mi esszük meg, nem a tetvek.
Hóhérpalástját fázva rántja
Petyhüdt nyakába már a kerge cár -
Varsó fölött a gépmadár dalában

Petőfi lelke jár.

Hurrá, testvér, csak most szorítsd még,
Nézd már, hogy kapkod fűhöz-fához.
Barmai fogytán azt remélte:
Nyakunkra majd sárga kutyát hoz.
A sárga kutyák ide nem érnek,
Fullasztja őket messzi tengerár -
Az óceánok dörgő viharában

Petőfi lelke jár.

Hurrá, testvér, csak most szorítsd még,
Csak a veséjét, ahogy szoktad.
Hallik már halálhördülése
Óljukba pörkölt vadkanoknak.
Vadjai között rémülettel

Vonszolja roncsát nyomorék Petár -
Belgrád fölött a bombák robajában

Petőfi lelke jár,

Hurrá, testvér, csak most szorítsd még,
Vesztébe ront a kalóz-csorda.

A pirámisok tetején is
Zászlóját a próféta bontja.

Hurrá, testvérünk lett a számum,
Melyben fuldoklik már a brit betyár -
A sivatagok fekete szelében

Petőfi lelke jár.

És mindenütt, hol elnyomott sir,
És mindenütt, hol rabtartó röhög.
Észak sarkától a Tüzföld fokáig
Lelkét szikrázzák új üstökösök.
És mindenütt, hol a zsványság ellen
A jog nevében dörren egy mozsár,
Emésztő tűzben, bosszuló fegyverben

Petőfi lelke jár.

Hurrá, testvér, csak most szorítsd még,
Rontsunk reájuk énekelve!
Velünk az Isten s minden szentség,
S velünk harcol Petőfi lelke.
S ha úgy akarja Végzet-úr
S rablók golyója minket is talál, -
Hurrá, tesvér, a mennyországban is
Petőfi lelke vár!

Gyóni Géza (1884.06.25 - 1917.06.25) születésének 136., halálának 103. évfordulóján Petőfi lelke című versével emlékezünk meg jeles költőnkől, névadónkról.

Petőfi Sándor: János vitéz**Részlet**

Tüzesen süt le a nyári nap sugára
Az ég tetejéről a juhászbojtárra.
Fölösleges dolog sütnie oly nagyon,
A juhásznak úgyis nagy melege vagyon.

Szerelem tüze ég fiatal szívében,
Ugy legelteti a nyájt a faluvéken.
Faluvéken nyája mig szerte legelész,
Ő addig subáján a fűben heverész.

Tenger virág nyílik tarkán körülötte,
De ő a virágra szemét nem vetette;
Egy kőhajtásnyira foly tőle a patak,
Bámuló szemei odatapadtanak.

De nem ám a patak csillámló habjára,
Hanem a patakban egy szőke kislyányra,
A szőke kislyánynak karcsu termetére,
Szép hosszú hajára, gömbölyű keblére.

Kisleány szoknyája térdig föl van hajtva,
Mivelhogy ruhákat mos a fris patakba';
Kilátszik a vízből két szép térdecskéje
Kukoricza Jancsi gyönyörűségére.

Mert a pázsit fölött heverésző juhász
Kukoricza Jancsi, ki is lehetne más?
Ki pedig a vízben a ruhát tisztázza,
Iluska az, Jancsi szívének gyöngyháza.

N. Sebestyén Katalin alkotása: Magyaros csikminta, A/5-ös, akvarell, filc a kontúrokhoz.

Lengyelne Török Erika: A láthatatlan királyfi

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy nagyon boldog falu. Ebben a faluban mindenki tudta, hogy mi a dolga, hogyan kell viselkednie, hogy a jó kedve senkinek se vesszen el.

A boltos néni minden reggel kinyitotta a boltját, és mosolyogva fogadta a vevőket. Jöttek is szép sorjában egymás után. A kukás bácsi reggelire szerette a frissen sütött zsemleiben a két szelet párizsit. Ő volt az első vevő. Ő kezdett a legkorábban dolgozni. Már hajnali hatkor elindult a kukásautójával. Azért sietett, hogy ne akadályozzon másokat a közlekedésben, hiszen az utcában minden kapu előtt megállt, hogy elvigye a sok-sok szemetet.

Második vásárló a takarító néni volt. Ő a friss kifli miatt szeretett a boltba járni. Igyekezett, mert nyitnia kellett az iskola kapuját, és az óvoda ajtaját. A szülők, akik dolgozni mentek, korán vitték csemetéiket az oviba. Persze azért ők is megálltak az üzletnél, hiszen egy frissen sült, ropogós sajtos pogácsánál nincs is finomabb reggeli!

A következő vevő a rendőr bácsi volt. Neki, már ki volt készítve az illatozó, porcukros, lekvárral töltött fánk. Ettől biztos, hogy mosollyal az arcán irányította a reggeli csúcs forgalomban közlekedő autósokat, kerékpárosokat, gyalogosokat. Különösen az iskolába siető gyerekekre kellett nagyon figyelnie. Ők nem mindig a lámpára vagy az úttestre figyeltek, hanem inkább a kakaós csigával voltak elfoglalva! Mohón majszolták, hogy elfogyjon, mire az iskolához érnek. Persze, hogy a boltban vették ők is! Így indult a nyüzsi élet minden reggel a faluban.

Egy napon új lakó érkezett. Egyedül, magányosan élt. Nem beszélt senkivel, és soha nem mosolygott. Szinte láthatatlanul járt-kelt. Az emberek suttogni kezdtek róla: Talán egy ismeretlen szigetről jött. Az is lehet, hogy az ottani király fia.

A falusiak szerették volna, ha az új lakó is olyan boldogan élne, mint ők! Meghívták hát maguk közé. Elvitték a játszótérre, az óvodába, az iskolába, még a kedvenc boltjukat is megmutatták neki. Az idegent azonban nem sikerült mosolyra fakasztaniuk!

Teltek a napok, múltak a hetek. Egyszer csak azt vették észre a falu lakói, hogy ők is egyre kevesebbet mosolyognak.

- Ez így nem lesz jó! Tennünk kell valamit! - mondogatták.

A rendőr bácsi és a boltos néni összehívta a falu apraja-nagyját az iskola torna termébe. Arról beszélgettek: vajon miért nem mosolyognak már úgy, mint régen?

A kukás bácsi azt mondta, hogy biztosan az új lakó miatt van minden, hiszen a morcosság pont olyan ragályos, mint az ástás!

- Akkor most mit tegyünk? - kérdezték az emberek.

- Szerintem mindenki menjen haza! - mondta a rendőr bácsi. - A szülők játsszanak, beszélgessenek a gyerekekkel, és olvassanak nekik sok-sok mesét, vidám történetet!

Tetszett az ötlet a falu népének. Abban bíztak, ha néhány hétig otthon maradnak, visszatér mindenkinek a jó kedve.

- De mi lesz a boltos néni finom süteményeivel?! - csattant fel egy kócos kisfiú hangja.

- Én minden reggel leteszem a kaputokba a kedvenc süteményeket - nyugtatta meg a boltos néni.

Minden család hazament, és néhány hétig otthon maradtak. A szülők otthon dolgoztak, a gyerekek otthon tanultak, és sokat játszottak, meséltek, beszélgettek.

Amikor újra előjöttek a házaikból, megint mindenki mosolygott. Az idegent, akit királyfinak gondoltak nem találták sehol.

- Biztosan láthatatlanná vált - mondogatták az emberek, mert senki sem látta őt többé a faluban. Ám az emberek jókedve nem tűnt el, és a falu újra nagyon boldog falu lett.

KÜLÖNBSÉG KERESŐ

Keress meg a két kép közötti különbséget (10 db), színezd ki a képeket!

				◆	CAPUANA KÖVETŐJE	MOHAMEDÁN PAP	ELLENÁLLÁS JELE	TÁPPÉNZ, RÖVIDEN	FESZÜLTÉG JELE	◆
				1						Á
				PÁRATLAN ELME!			A FOSZFOR VEGYJELE		ÖTVEN RÓMÁBAN	
				VASABRONCS			A FLUOR VEGYJELE		LAKÁSUKON	
							NÉZD CSAK!			
							SVÁJCI HŐS			
◆	2	KÁRTYA- JELZÉS	DRINA MELLÉKE			VUK KACSÁJA				
			KÖSZEG MELLETT			NÉMET AUTÓJEL				
AKARATOS					MARIO ... MONACO				ÁRIA VÉGE!	
					OSLO CENTRUMA!					
KÁRTYA- JELZÉS		ÁBÉCÉ 2. BETŰJE		NÉMA TUSA!		FRANCIA MAGAZIN				
		LENDÜLET JELE		AZ IDŐ JELE		INDULATSZÓ				
◆	B									

Küldd be a keresztrejtvény megfejtését az info@dabik.hu email címre!

A beküldők között egy Dabik bögrét sorsolunk ki! Beküldési határidő: 2020. augusztus 15.

”Szeles György”: Limerick válogatás

A zene hatalma

Én zenével öblögetem a lelkem!
Jót tesz neki, ezt tudnod kell lelkem!
Meg tudsz gyógyítani,
El tudsz kábítani,
És teljesen megújítja a testem.

Kérdő módi

Az ember kérdésre válaszokat vél,
De ma már ezeket még feltenni is fél.
Az utóbbi hetven évben
Nem is olyan messzeségben,
A válaszokat messze elviszi a szél!

Alkotási folyamat

Vakarom a fejemet, mint a tapír.
Nézem, előttem üres a papír.
Hiába pezseg a mondain való,
egyre kevesebb a mondanivaló!
Javítani nem kell, pihen a radír!

Szerelmes bohóc

Szerelmes bohócunk virágokat hozott
A színházba, de a munkaruha kopott!
Az arcáról még mindig hull a púder,
Nem is lehetsz más szegénykém, csak lúzer,
Bezzeg a bonviván! Az már csókot lopott!

MARHA PÖRI

Gyönyörködj a rőzselángba,
Bográcsot tedd föléje,
Ám előbb a hivatalba
Engedélyért menjél be.

A bográcsba zsiradékon
Pároljad meg a hagymát,
Parilével öntsd nyakon
Vágd bele a paprikát.

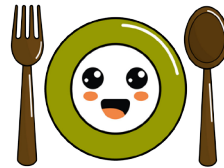
Marhalabszárt megkockáztad
A bográcsba zsupsz bele!
Vörösborral locsogassad
A torkodat lefele.

Hús tetejére szórj borsot,
Köményt, babért, paprikát
Rázogassad a bográcsot
Só ne hozzon galibát.

Kóstolgassad, ízesítsed,
A bort öntsd közéje,
E Pityuval erősítsed,
Hogy mindenki dicsérje.

Ha megpuhult a pörkölted,
Tányérokat szedd tele
Dicshimnusz zeng körülötted
Mind befalják izibe.

Hermann Marika

PRÓSZÁ

Két nagy pohár, hat-hét deci
Kefírt (avagy joghurtot)
Két deci tejjel együtt
Egy nagy tálba borítod.

Kettő tojás, csipetnyi só,
Evőkanál cukorral,
Szórjal bele egy sütőport,
Tepsit kenjed ki zsírral.

Egy-két kanál olajat még
A masszába is tegyél,
Lisztet, annyit mintha SŰRŰ
Palacsintát kevernél.

Keverjed és kavarjad, míg
A masszában csomó van,
Óvatosan öntsd tepsibe
Mindet, mi a tálba van!

Tetejére pötyögtessél
Tejfölt, lekvárt, tetszőleg,
Tepsit tedd be a sütőbe,
Mely százhatvan fok meleg.

Mikor szépen körbe piros,
Azonnal vedd ki, húlni.
Azután a szeletelés,
S, jó étvágygal megenni!

Cserna Ferenc

Cserna Ferenc tagunk, közös bográcsoláson

ALKOTÓ

Irodalmi - Kulturális Folyóirat, I. Évfolyam 1. szám, 2020. Tavasz

Isten hozott ALKOTÓ folyóirat! E májusi fény-varázsban különleges küldeményt hozott a postás. Kibontva: ALKOTÓ lapcímmel, az első borítón barokaággal, a tavasz egyik jellemző virágzó ág-ékességgel, -talán szentelt barokaággal- figyelmeztetve a 2020-as tavaszra. Ez talán különleges tavasz lesz, megismételhetetlen a mi földi alkotói életünkben. A borítón belül az ALKOTÓSAROK figyelem felhívóval a tavasszal kapcsolatos versekkel kezdve olvashatjuk a különböző ismert és kevésbé ismert szerzők verseit, műveit, valamint Fugula Csaba, 1 évesek lettünk című írását. Ugyanis a dabasi Gyóni Géza Irodalmi Kör 2019-ben alakult, s azóta szép számmal voltak irodalmi szerzői estek, és egyéb helyeken is felléptek. (Ezekről a fellépésekről az interneten is lehet információt kapni.) A folyóiratot végig lapozva örömmel látom a Gyóni Gézáról megjelent kis életrajzi ismertetőt, versét. A MANSZÁJ GYERMEKEKNEK rovatot, sőt még a főzni tanulókra is gondoltak, a KEVEREM-KAVAROM rovarban megjelent receptekkel.

Örömmel vettem a kezembe és olvastam el a folyóirat minden írását. Küllemre sem és a belbecsre sem hivalkodó, feltűnősködő folyóiratot tartok a kezemben. Kezdsnek nagyon szép és értékes a tartalom. Csak gratulálni tudok!

Kívánom, hogy maradjanak is ilyenek, mértéktartóak, s az javukra válik, ha egy kicsit igényességüket emelik és mindig a jó, tartalmas mondanivalójú írássok tegyék változatossá a folyóirat színvonalát, irodalmi értékét.

Őszinte tisztelettel, krúdys hittel, igaz zalai, zajki szívvel ajánlom az Olvasók figyelmébe!

Kanizsa József tiszteletbeli tag

Írsz? Kézműveskedsz? Anekdotalzol? Szeretnéd publikálni az alkotásaidat?

Itt, az Alkotóban megteheted.

Küldd el alkotásodat a megjelölt témában, és lapozd fel az Alkotót!

Témakörök:

- Dabason történt
- Vendégsarok
- Alkotósarok

Email cím, ahova várjuk az alkotásokat: info@dabik.hu

A következő számunk témája: Beteljesülés, Sors, Indián nyár, Iskolakezdés, 750 éves Dabas város, Ősz.

Beküldési határidő: 2020. augusztus 5.

ALKOTÓSAROK

- Dr. Török György: Szellő szeretnék lenni
 Figula Csaba: Ördögi vigadalom
 Kanizsa József: Anyám üzenete
 Cserna Ferenc: Pünkösdi kiskirály
 Szedő Tibor: Töredék az éjszaka noteszéből
 Tilingerné Gerlei Ilona: Nyári zápor
 Hermann Marika: Óvd e csodát!
 Soós-Györffy Katalin frivolitásai
 Lengyelne Török Erika: Anyák napja
 Szedő Tibor: Nyárkotél
 Eliza Wolf: A napfény ereje
 Fokkné Borbély Marianna: Csillagszeműm
 Dr. Török György: Ketten-egyedül
 N. Sebestyén Katalin: Kijelölt út
 Hermann Marika: Ültess fát
 Tilingerné Gerlei Ilona: Fészek
 N. Sebestyén Katalin: Bűbáj
 Eller Mária: A vízről
 Hermann Marika: Márciusi vendégség
 Cserna Ferenc: Bringa
 Kanizsa József: Az új félkenyér
 Hecendorfer Dóra: A jövőm
 Magyar Norbert: Jövőzeneje
 N. Sebestyén Katalin: A Föld jelene és jövője
 Hering Vanda: Más akarok lenni
 Garajszki Istvánné: Jövőkép
 Papp Viktória: Reményteli ábránd
 Orosz Zoltánné: Jövőbe látni

DABASON TÖRTÉNT

- Dr. Török György: Tepertős pogácsa
 Hermann Marika: játéka szavakkal- játék a szavakkal 15.

Vendégsarok

- Prokopecz Ferencné 16.

DABASI HÍREK

- Szárnyalj velünk! Hírek az Irodalmi pályázatról 17.
 Vers-szerda
 Virtuális Dabik találkozó 18.
 Cserna Ildikó Katalin bemutatkozása 19.

CSILLAGOK NYOMÁBAN

- Petőfi Sándor 20.

MANSZÁJ GYEREKEKNEK

- Lengyelne Török Erika: A láthatatlan királyfi 21.
 Különbségkereső és színező gyerekeknek 22.

POÉNKODJUNK

- Rejtvény felnőtteknek
 2. „Szeles György”: Limerick válogatás 24.

KEVEREM-KAVAROM

- Marha Pöri
 3. Prósza 25.
 4.

Közérdekű

- Ti küldtétek
 5. Felhívás 26.
 6.

Találkozók helyszíne:

Kossuth Művelődési Központ
 2370 Dabas, Szent István út 58.

Találkozók időpontja:

Kéthetente hétfőnként 18:00-19:30

Bővebb információ:

www.dabik.hu
 E-mail: info@dabik.hu
 Telefon: 06/30 852-2770

IMPRESSZUM

Alkotó - irodalmi-kulturális folyóirat.
 Megjelenik negyedévente az Angry Cat Kft.
 támogatásával.
 Felelős szerkesztő: Hermann Mária
 Tördelőszerkesztő: Szűcs Szilvia
 A szerkesztőség levélcíme:
 Angry Cat Kft. 2370. Dabas, Szintes u. 2/D
 2/8.
 E-mail: info@dabik.hu
 Nyomdai munkák: Angry Cat Kft.
 Kiadja: Angry Cat Kft.
 Gyóni Géza Irodalmi Kör, Dabas.
 Rejtvény forrása: <https://skandomata.hu/>
 Képek: www.szeretlekmagyarorszag.hu, Inter-
 net
 Apeva leírás forrása: wikipédia

ISSN 2786-2690 (Online)
 ISSN 2677-1802 (Nyomtatott)